

ВІННИЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕПАРТАМЕНТ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Хмельницьке шосе, 7, м. Вінниця. 21036, тел. (0432) 66-12-05, тел/факс 66-12-11
E-mail: upr_zdorov@vin.gov.ua

№ 09-3695 30.01.20

Департамент охорони здоров'я
Вінницької міської ради

Щербатій Г.С.
Щербатій Н.М.
Щербатій А.В.
E-mail: foi+request-69902-a6b9f109@dostup.pravda.com.ua

Департамент охорони здоров'я Вінницької обласної державної адміністрації розглянув запит щодо доступу до публічної інформації Щербатої Н.М., Щербатої А.В., Щербатої Г.С. щодо забезпечення їх безоплатною медичною реабілітацією, ліками, виробами медичного призначення та допомогти у складанні декларації із сімейним лікарем, повідомляє наступне.

Згідно частини 3 ст. 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації» направляємо запит щодо доступу до публічної інформації Щербатої Н.М., Щербатої А.В., Щербатої Г.С., за належністю (додається).

Просимо розглянути зазначений запит та про результати розгляду поінформувати запитувача в термін встановлений чинним законодавством.

Додаток: 1. запит щодо доступу до публічної інформації Щербатої Н.М., Щербатої А.В., Щербатої Г.С., на першу адресу на 3-х арк. в 1-у прим.

З повагою,

Голова ліквідаційної
комісії начальник відділу
лікувально-профілактичної
допомоги дитячому населенню

Тетяна БОНДАРЕНКО

Сергій Вишневецький
66-06-18

ВІННИЦЬКА МІСЬКА РАДА	
ВІДДІЛ ЗВЕРНЕНЬ	
<small>(РЕЄСТРАЦІЯ ЗВЕРНЕНЬ ЮРИДИЧНИХ ТА ФІЗИЧНИХ ОСІБ)</small>	
Дата	<i>31.07.20</i>
Індекс	<i>№ 01-63876</i>

-----Original Message-----

From: Галина Сергіївна Щербата [mailto:foi+request-69902-a6b9f109@dostup.pravda.com.ua]

Sent: Thursday, June 4, 2020 9:47 PM

To: Publishinfo <publishinfo@kmu.gov.ua>

Subject: Інформаційний запит - 402ПроДержавнийФашизмТа Рабство

Доброго дня!

1. Прем'єр-Міністру України п. Шмигалю Д.

2. Кабінет Міністрів України

3. Секретаріат Кабінету Міністрів України 01008, м. Київ, вул. Грушевського, 12/2;

publishinfo@kmu.gov.ua; ел. адреса для звернень громадян не оприлюднена, приховується КМУ від народу

звертаються: 1. Щербата Галина Сергіївна, людина з інвалідністю 1А групи,

2. Щербата Наталя Михайлівна, людина з інвалідністю 2 групи, 3. Щербата Анастасія Віталіївна, людина з інвалідністю з дитинства 2 групи 21037, м. Вінниця, житло (квартира) Просимо підтвердити отримання цього електронного листа за призначенням відповідно до приписів ст.7 Розділу III «Порядку роботи з електронними документами у діловодстві та їх підготовки до передавання на архівне зберігання», затвердженого Наказом Міністерства юстиції України від 11.11.2014 №1886/5.

Ми вимагаємо застосування та виконання, при розгляді та вирішенні цього звернення, приписів Європейської Конвенції про захист прав людини та основних свобод (ЕКПЛ) та рішень Європейського Суду з прав людини (ЄСПЛ) як національного закону та джерел національного права відповідно.

Цей письмовий електронний лист підписаний кожною з нас простим електронним підписом відповідно до приписів закону шляхом додавання до електронних даних, що складають текст листа, даних (інформації) в текстовій електронній формі, призначених для ідентифікації кожною з нас як підписувачів листа – а саме власноручних підписів у вигляді власного прізвища та ініціалів друкованими літерами такого вигляду відповідно: «Г.С. Щербата», «Н.М. Щербата», «А.В. Щербата». Власне кожному підпису передуює підказка у вигляді слова «Підпис» з наступною двокрапкою. Форма та спосіб вчинення нами електронних підписів обрані нами вільно, на власний розсуд, як такі, що найчастіше застосовуються в електронному документообігові України, з використанням наданих сучасними науковими досягненнями в галузі електроніки і запроваджених в реальне життя доступних технічних опцій комп'ютерної техніки.

Роз'яснюємо, що при підписуванні цього листа ми керувалися приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє будь-якій людині робити все, що прямо не заборонене законом.

Цей лист є зверненнями з метою реалізації нами наших прав людини в порядку закону України «Про звернення громадян».

Цей лист включає запити на доступ до публічної інформації.

Цей лист включає запити на доступ до наших персональних даних та їх захист.

Цей лист включає заяви на отримання інформації, необхідної для реалізації нами наших прав людини.

У цьому листі ми об'єднали вимоги, право на які передбачене законами України «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», «Про інформацію», «Про звернення громадян», а саме: а) СКАРГИ та ЗАЯВИ, в порядку закону України «Про звернення громадян» та інших релевантних законів з метою реалізації наших прав людини; б) ЗАПИТИ в порядку закону України «Про доступ до публічної інформації»; в) ЗАПИТИ в порядку закону України «Про захист персональних даних»; г) ЗАЯВИ, в порядку закону України «Про інформацію» в сукупності із законом України «Про звернення громадян».

При об'єднанні кількох звернень в одному листі ми керувалися приписами ст.19.1 Конституції України, яка дозволяє будь-якій людині робити все, що прямо не заборонене законом. Оскільки жодним законом України ні прямо, ні опосередковано не заборонене об'єднання в одному документі кількох таких вимог, ми користуємося своїм конституційним правом, і подаємо їх в одному листі.

У

Роз'яснюємо, що, відповідно до ст.3 закону України «ПРО СВОБОДУ ПЕРЕСУВАННЯ ТА ВІЛЬНИЙ ВИБІР МІСЦЯ ПРОЖИВАННЯ В УКРАЇНІ», «...місце проживання – житло, розташоване на території адміністративно-територіальної одиниці, в якому особа проживає...». Місцем нашого проживання є житло в м. Вінниці.

І. ФАКТИ

1. До вас звертаються державні раби України – родина людей з інвалідністю – усі із захворюваннями опорно-рухового апарату:

1.1. Галина Сергіївна, на інвалідності з 1987 року, не ходить з 2000 року, лежачий інвалід 1А групи.

1.2. Наталя Михайлівна, на інвалідності з 2002 року, інвалід 2 групи.

1.3. Анастасія Віталіївна, на інвалідності з 2014 року, хоча інвалідизуюча кісткова патологія виявлена ще 09.04.2012 року. Інвалід з дитинства 2 групи.

2. Наш чоловік, батько та дідусь Михайло Федорович помер 01.01.2019 року в статусі інваліда 1А групи, так само був безправним державним рабом.

3. За приписами права прав людини, влада ГАРАНТУЄ, отже, має ЗАБЕЗПЕЧИТИ кожному в Україні усі права людини, гарантовані Європейською Конвенцією про захист прав людини та основних свобод, що є законом України з 03.08.1997 року (ЄКПЛ), та приписи рішень Європейського Суду з прав людини (ЄСПЛ) як джерел права. Це означає, що кожному має бути надана сукупність щонайменше таких доступів до кожного права людини: юридичного, інформаційного, фінансового та фактичного.

3.1. Однак, на практиці в Україні права людини не працюють, і влада ніколи не забезпечувала їх реалізацію і не забезпечує зараз. І, схоже, ніхто в Україні не опікується дотриманням владою прав людини і не контролює це питання.

4. Так, за весь час перебування на інвалідності нікому з нас ніколи не видавали посвідчення інваліда – ні інваліда загального захворювання, ні дитини-інваліда, ні інваліда з дитинства. А усім інвалідам війни та інвалідам-чорнобильцям посвідчення інваліда видають. І це при тому, що така дискримінація є кримінальним злочином в Україні. Значить, і серед інвалідів є білі і чорні? Закон передбачає надання пільг інвалідам на підставі такого посвідчення. МСП навіть своїм наказом колись ухвалювало форми таких посвідчень. Але наші неодноразові звернення з цього приводу до уповноважених органів влади завжди відхилялись – хіба ж рабів, тим більше державних, хтось слухає? Я, Анастасія Віталіївна, маю єдиний документ про інвалідність – довідку МСЕК, яка не дає мені права скористатись жодною пільгою. Вже 2 роки я навіть квитка на поїзд не можу ні забронювати, ні купити за півціни, як інші інваліди.

5. Після смерті Михайла Федоровича нам до сьогодні не видали свідоцтва про його смерть. В РАЦСі забрали оригінали його паспорта та лікарської довідки про смерть, але для виписки свідоцтва про смерть протиправно заставляли ще підписати якийсь документ, придуманий Мініюстом, але не передбачений жодним законом. Коли ж Наталя Михайлівна вирішила порадитись з адвокатом, її там мало не вбили, видаючи цей папір, на якому вже видрукували її прізвище – навіть не питаючи. Швидка допомога мусила завезти в лікарню і рятувати. Свідоцтва про смерть так і не видали. Після цього я, Галина Сергіївна, як вдова, письмово звернулася за видачою свідоцтва про смерть чоловіка. І хоча я повідомила, що 19 років є лежачим інвалідом, і надала тому докази, мені відмовили в видачі свідоцтва про смерть і завимагали ОСОБИСТО ПРИЙТИ ДО РАЦСУ!!!! Це яким фашистом треба бути, щоб так знущатись над лежачим два десятки років інвалідом!

5.1. Через невидачу нам свідоцтва про смерть родина вже півтора року не може отримати допомогу на поховання. Мені, Галині Сергіївні, до сьогодні не надали і не надають статусу вдови учасника війни та не виплачують ні відповідної пенсії вдови, ні жодної з належних соціальних допомог – лише тому, що я не подаю не виданого мені свідоцтва про смерть чоловіка. І це при тому, що усі законні документи в ПФУ та ДСПВМР є, і усі виплати покійному вони припинили у зв'язку з його смертю. Ми раби!

6. Мені, Анастасії Віталіївні, на мої звернення відмовили і в виплаті пенсії, як це передбачено міжнародним та національним правом, і в виплаті соціальної допомоги. Вже 2 роки я не отримую нічого. Навіть обіцяну Президентом України 1 000 грн. допомоги під час епідемії коронавірусу теж не заплатили. І всі звернення – даремна праця! Раб є раб – перетопчеться.

7. Кожен з нас трьох, за висновком МСЕК, потребує соціально-побутового патронажу, а Галина Сергіївна – постійного, тобто, цілодобового догляду. Так само постійного догляду потребував і покійний Михайло Федорович. Однак, нікому з нас такий патронаж не надавався НІКОЛИ, так само, як і догляд Галині Сергіївні та Михайлу Федоровичу. Жодної соціальної допомоги соціальні працівники нам не надають. Наскільки нам відомо, в Україні державний догляд не надається жодному іншому лежачому інваліду! Дійсно, хіба рабам щось дають?

7.1. Навмисно кинувши напризволяще важких інвалідів нашої родини без державного догляду, чиновники поклали на родину примусову непосильну рабську працю з цілодобового догляду за важкохворими членами родини. В такому державному рабстві на примусовій праці я, Наталя Михайлівна, перебуваю вже понад 20 років, а я, Анастасія Віталіївна – з дитинства.

8. Так само, протягом багатьох років нікому з нас не видають жодних технічних засобів реабілітації та засобів медичної реабілітації: інвалідних візків, стільця туалетного, підтримуючих палиць, окулярів, слухових апаратів, тонометрів, глюкометра, ортопедичного взуття – ну нічого. Навіть памперсів лежачому інваліду не дають. Раби, одним словом. Ні на що права не маємо.

9. За все своє доросле життя ніхто з нас як інвалід ніколи не отримував належної щорічної санаторно-курортної путівки на лікування: Галина Сергіївна за 33 роки інвалідності не отримала жодної з 33 щорічних путівки на себе і 17 на супроводжуючу особу – 0 з 50 належних; Михайло Федорович за понад 21 рік інвалідності не отримав жодну 21 щорічну путівку на себе і 8 на супроводжуючу особу – 0 з 29 належних; Наталя Михайлівна за 18 років інвалідності не отримала жодної путівки з 18 належних – 0 з 18; Анастасія Віталіївна за 6 років дитячої інвалідності отримала 4 путівки з 12 належних, за 2 роки дорослої інвалідності отримала 0 путівок з 2 належних.

10. Всупереч міжнародному та національному праву, нас як інвалідів влада ніколи не забезпечувала і не забезпечує зараз безоплатними медичними засобами відновної терапії (ліками, БАДами, гомеопатією тощо) – лише частково колись забезпечували дитину-інваліда; та не забезпечує виробами медичного призначення. Понад 10 років ми добиваємось безоплатної медицини для інвалідів, на яку держава виділяє шалені гроші, але місцеві чиновники-фашисти розкрадають усі кошти і повністю відмовляють нам в цих зверненнях. А з 2018 року взагалі відмовили нам в укладенні декларацій з сімейним лікарем, хоча ми звернулись ще 20.04.18, коли в обраного лікаря Кулікової І.В. ще не було укладено жодної декларації з пацієнтами. Відмовили навмисно. В помсту за те, що ми добиваємось своїх прав. Нас не забезпечують безоплатно ні ліками, ні виробами медичного призначення, ні оглядами та спостереженнями обраного сімейного лікаря, ні обстеженнями та потрібною медичною діагностикою та лікуванням. Водночас, в перелік фактичного прожиткового мінімуму, затверджений КМУ, не включено ні копійки на потрібні для інвалідів ліки та вироби медичного призначення. І цей вже третій рік як скасований судом перелік вважається владою ЧИННИМ і протиправно продовжує застосовуватися в даний час! Скарги пиши-не пиши – даремно. Навіть усі подані нами заяви про злочини медиків викинуті на смітник. Організована злочинна група медиків та чиновників систематично та методично вбиває інвалідів-рабів, зачищаючи від них українську землю для рабовласників.

11. Всупереч міжнародному та національному праву про обов'язкове забезпечення кожного інваліда пенсійними виплатами в розмірі щонайменше подвійного фактичного прожиткового мінімуму, нікому з нас ніколи не виплачували навіть одного фактичного (конституційного) прожиткового мінімуму, а Анастасію Віталіївну протягом вже 2 років повністю позбавили будь-яких соціальних виплат – і пенсії інваліда, і соціальної допомоги інваліда. Пенсійний фонд діє як організована злочинна група, що вчиняє геноцид народу, викрадаючи пенсійну власність людей на свою власну користь у формі шалених зарплат. В результаті ніхто з нас не забезпечений коштами на прожиття в розмірі навіть рівня абсолютних злиднів 1,99 доларів США за паритетними цінами 2011 року. Ми не маємо фінансового доступу до якісної їжі, лікування та медичних послуг, житла, соціальних послуг, оздоровлення, культури, транспорту тощо. Навіть раби мають право на щоденну їжу, а ми – лише через день, і то найдешевшу.

12. Нам повністю відмовили в призначенні житлових субсидій, і вже два роки ми не можемо сплатити за житло. На звернення Анастасії Віталіївни за призначенням субсидії львівські чиновники (за місцем навчання) протягом півтора року навіть не відповідають.

13. Під час карантину в м. Вінниці не виконувалися стандартні міські перевезення пасажирів, включно інвалідів, незалежно від їх мети. Наскільки нам відомо, КМУ та Вінницька міська рада (ВМР) заборонили такі перевезення у зв'язку з пандемією.

13.1. Разом з тим, нам випадково від сторонніх осіб стало відомо, що інвалідів та хворих все-таки міський транспорт возив на підставі довідки на проїзд, яка видавалася окремим людям таємно і дозволяла їм користуватися міським транспортом. Жодної інформації про порядок отримання таких довідок ні на сайті ВМР, ні будь-де не існує, і вона нікому не надавалася. Навіть на запит до ВМР на публічну інформацію – ні відповіді, ні інформації про порядок видачі цих довідок ми не отримали.

13.2. На наші звернення про видачу нам, як іншим інвалідам, довідки на проїзд для доступу до їжі, ліків, медичної допомоги Анастасії Віталіївні видали довідку ДЛЯ ДОГЛЯДУ ЗА НЕПРАЦЕЗДАТНИМИ (!!!), а Наталі Михайлівні, яка крім того, що є інвалідом 2 групи, є ще й єдиною законною представницею лежачої матері-інваліда – відмовили! І міська влада, після відмови сімейної лікарні, на повторне звернення так само відмовила – аж через місяць!

ПІДСУМОВУЮЧИ:

- Протягом останніх 33 років ні наша родина інвалідів, ні будь-який інший раб-інвалід в Україні НЕ ЗАБЕЗПЕЧУВАЛИСЬ владою соціальними виплатами ні в розмірі подвійного фактичного прожиткового мінімуму, ні навіть одинарного – крім самих рабовласників-чиновників, які платять собі за рахунок народних грошей в сотні разів більше, ніж рабам. Виплачувані пенсії – зароблені нами гроші, наша власність, – наполовину розкрадаються і не забезпечують дохід навіть на рівні абсолютних злиднів. Найдешевшу їжу нам фінансують лише через день; ліків та житла зовсім не фінансують. В такий спосіб нам відмовляють в доступі до їжі, ліків, житла, що кваліфікується міжнародним та національним правом як вчинення найстрашніших злочинів проти людяності – ГЕНОЦИДУ та ВИНИЩЕННЯ ЛЮДЕЙ.

- Протягом останніх 33 років ніхто з нашою родини інвалідів, як і будь-який інший раб-інвалід, НЕ ЗАБЕЗПЕЧЕНИЙ владою належним санаторно-курортним лікуванням.

- Протягом останніх 33 років ніхто з нашою родини інвалідів, як і будь-який інший раб-інвалід, не отримував соціально-побутового патронажу, а лежачі інваліди – догляду.

- Протягом останніх 33 років більшість нашої родини інвалідів, а в даний час – ніхто з нас – не отримує безоплатних ліків, БАДів, потрібних обстежень, виробів медичного призначення; вже 6 років нам не дають сімейного лікаря та жодної медичної реабілітації.

- Ми не маємо прав на щоденну їжу, на ліки, на житло, на проїзд в трамваї до лікаря, на свідоцтво про смерть члена сім'ї та виплати на поховання.

- Ми не маємо права на квазі-судовий захист прав – усі наші скарги до владної вертикалі викидаються на смітник з нульовим результатом.

- Ми не маємо права на судовий захист – усі справи проти влади ми програємо, як і інші українці. Бо наші судді зовсім не залежать від народу, але повністю залежні від влади – і тому служать їй, а не народу і правам людини.

- Ми не маємо права на захист від криміналітету – усі наші заяви про злочини навіть без внесення до ЄРДР зразу спрямовуються до смітника. – як і інші 99% звернень людей.

- Ми – безправні раби.

І. ВИМОГИ ЗАЯВИ ТА СКАРГИ

14. Просимо негайно зупинити державний фашизм, рабство та геноцид українського народу.

15. Просимо визволити нашу родину з державного рабства та зупинити неминучу смерть кожного з нас вслід за нашим чоловіком, батьком та дідусем.

16. Просимо забезпечити кожного з нас пенсією щонайменше в розмірі подвійного конституційного (фактичного) прожиткового мінімуму на місяць в перерахунку на натуральний (нормативний) склад.

17. Просимо забезпечити карантинну виплату Анастасії Віталіївні 1 000 грн.

18. Просимо забезпечити виплату нам допомоги на поховання члена родини Михайла Федоровича, який помер ще 01.01.2019.

19. Просимо припинити суцільну бездіяльність поліції та забезпечити розслідування наших чисельних заяв про злочини та передачу справ до суду.

20. Просимо ініціювати зміну системи призначення суддів, оскільки за Конституцією України судді є представниками народу, і обираються чи призначаються лише народом.

21. Просимо розібратись, чому нам відмовили в видачі довідок на проїзд в міському транспорті для отримання медичної допомоги під час карантину, і покарати винних.

22. Просимо забезпечити видачу нам декларацій з сімейним лікарем для підпису, про що ми просимо ще з 20.04.2018, і куди не звертаємось, нам всюди відмовляють.

23. Просимо забезпечити надання нам і усім інвалідам країни безоплатної медичної реабілітації та медичної допомоги, включно усіх необхідних обстежень, зубопротезування, безоплатних ліків та виробів медичного призначення – окулярів, тонометрів, глюкометра, памперсів, слухового апарату, ортопедичного матрацу та інших, призначених МСЕК.

24. Просимо забезпечити видачу кожному з нас компенсацій за усі неотримані санаторно-курортні путівки в розмірі, за приписами права, їх фактичної вартості.

25. Просимо забезпечити надання кожній з нас постійного соціально-побутового патронажу та виплатити компенсацію за роки неотримання патронажу.

26. Просимо забезпечити надання нам приписаних МСЕК засобів технічної реабілітації – інвалідних колясок, стільця туалетного, палиць підтримуючих, інших.

27. Просимо забезпечити призначення нам житлової субсидії, достатньої для покриття витрат на ЖКП.

28. Просимо забезпечити відомчий (адміністративний) контроль за дотриманням прав людини кожним органом та посадовою особою виконавчої влади України.

II. ВИМОГИ ЗАПИТІВ НА ПУБЛІЧНУ ІНФОРМАЦІЮ, ОБ'ЄДНАНІ ІЗ ЗАПИТАМИ НА ДОСТУП ДО НАШИХ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ТА ЇХ ЗАХИСТ, ТА ІЗ ЗАЯВОЮ ПРО НАДАННЯ ІНФОРМАЦІЇ Відповідно до ст.ст.8, 10 Європейської Конвенції про захист прав людини, ст.ст.32, 34.2 Конституції України, законів України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про захист персональних даних», «Про звернення громадян» просимо надати кожному з нас інформацію, необхідну для реалізації наших прав людини та заявлення правових вимог; наші персональні дані; публічну інформацію, ЩО Є ПРЕДМЕТОМ СУСПІЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ, необхідну для виявлення порушень прав людини, зловживання владою, ризиків для здоров'я людей, і яку ми маємо намір оприлюднити для суспільства, а саме:

1. Які органи і в якому порядку повинні видавати довідки громадянам, котрі, зокрема, потребують медичної допомоги, на проїзд в міському транспорті під час карантину?

1.1. Якими нормативами врегульоване це питання?

2. Просимо надати належно засвідчені факсимільні копії (фотокопії з оригіналів) усіх нормативних та/чи управлінських рішень усіх повноважних органів:

2.1. про порядок видачі довідок громадянам на проїзд в міському транспорті під час карантину;

2.2. про повноваження органів та посадових осіб на видачу таких довідок; 2.3. про обов'язки повноважних органів та посадових осіб надавати громадянам інформаційний доступ до порядку видачі довідок громадянам на проїзд в міському транспорті.

3. Просимо повідомити прямі інтернет-лінки на джерела офіційного оприлюднення усіх запитаних тут рішень.

4. Вхідні реєстраційні номери та дати вхідної реєстрації цього листа.

5. Належно засвідчену факсимільну копію (фотокопію з оригіналу) цього листа з реквізитами вхідної реєстрації.

6. Якщо цей лист пересилатиметься іншим адресатам, просимо надати належно засвідчені факсимільні копії (фотокопії з оригіналів) листів до органів пересилання з доказами надсилання (вручення) їх адресатам.

Роз'яснюємо, що, відповідно до ст.2.2 закону України «Про доступ до публічної інформації», вказаний закон «...не поширюється... на ВІДНОСИНИ у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом», тобто, на стосунки суб'єктів звернень – заявників та скаржників, з одного боку, і юридичних осіб-адресатів звернень та їх посадових осіб, протягом часу процедури звернення та з приводу цієї процедури. Це обмеження не поширюється на будь-які інші, крім ВІДНОСИН, аспекти звернень, в тому числі і на ДОКУМЕНТАЦІЮ звернень. Навпаки, всі ДОКУМЕНТИ звернень, що містять відображену та задокументовану будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформацію, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами

владних повноважень своїх обов'язків з прийняття та розгляду звернень, передбачених чинним законодавством, за приписами ст.1 закону України «Про доступ до публічної інформації», є ПУБЛІЧНОЮ інформацією, а тому на усі документи щодо усіх звернень громадян поширюються усі релевантні правила закону України «Про доступ до публічної інформації».

Роз'яснюємо, що, відповідно до ст.7 закону України «Про інформацію», «2. Ніхто не може обмежувати права особи у виборі ФОРМ і ДЖЕРЕЛ одержання інформації, за винятком випадків, передбачених законом».

Відповідь та запитану інформацію в цифрових (електронних) копіях, належно засвідчених відповідно до приписів ст.1 Указу Президії Верховної Ради СРСР від 4 серпня 1983 року №9779-Х „Про порядок видачі та засвідчення підприємствами, установами, організаціями копій документів, що стосуються прав громадян“ (Відомості Верховної Ради (ВВР), 1983, №32, ст.492), який діє в Україні відповідно до ст.3 Закону України „Про правонаступництво України“, пунктів 5.26, 5.27 Національного стандарту України Державної уніфікованої системи документації, Уніфікованої системи організаційно-розпорядчої документації “Вимоги до оформлювання документів” (ДСТУ 4163-2003, затвердженого наказом Держспоживстандарту України від 07.04.2003 №55), просимо надати нам на електронну адресу, з якої отриманий цей лист. Ми не даємо згоди на використання будь-якої інформації стосовно нас та інших наших контактних персональних даних для будь-якої мети і в будь-який спосіб, включаючи і для комунікації з нами, за виключенням мети, вказаної в цьому зверненні.

04.06.20

Підпис: Г.С. Щербата

Підпис: Н.М. Щербата

Підпис: А.В. Щербата

З повагою,

Галина Сергіївна Щербата

Прошу надати відповідь у визначений законом термін електронною поштою.

Це повідомлення було надіслане через сайт "Доступ до Правди", призначення якого - надання можливості громадянам надсилати запити про публічну інформацію з подальшою публікацією цих запитів та відповідей на них
